

HOMILIA DIMECRES DE CENDRA
Catedral de Menorca 17 de febrer de 2021

Emprenem en aquest dia el camí cap a la Pasqua, un camí que realitzam junts com Església, conscients que no podrem celebrar amb fruit el misteri de la mort i resurrecció de Jesús si no hi dedicam un temps a preparar-nos. Per això, imitant a Jesús que va passar quaranta dies al desert, dedicarem quaranta dies a preparar-nos per arribar a la Pasqua i que la gràcia renovi tot el nostre ésser.

Convertir-se a Déu

En el nostre caminar ressona la invitació de Jesús a la conversió, és a dir a tornar a Déu. La repetirem d'aquí a uns moments, quan imposem la cendra: “convertiu-vos i creis en l'Evangeli”. La Quaresma és temps per tornar a Déu, per deixar-nos reconciliar amb Ell, per posar-lo en el centre de tota la nostra vida. Els éssers humans tendim a aferrar-nos a les coses d'aquest món i deixar de banda els valors eterns; Les coses materials enlluernen el nostre cor i ofeguen el nostre esperit. La Quaresma és temps d'anar desfent-nos dels ídols que hem construït per fer lloc a Déu, per deixar que només Ell ocupi el centre de la nostra vida.

Per això, en el seu missatge per a la Quaresma d'aquest any, el Papa ens convida a créixer en aquelles actituds que ens posen en relació amb Déu i que anomenam “virtuts teològals”: la fe, l'esperança i l'amor. “En aquest temps de conversió -ens diu- renovem la nostra fe, saciem la nostra set amb l'aigua viva de l'esperança i rebem amb el cor obert l'amor de Déu que ens converteix en germans i germanes en Crist”.

Tres actituds

A això ens ajudarà viure les tres actituds de les que parlava Jesús a l'evangeli que hem escoltat. La pregària, que ens posa en relació amb Déu, l'almoïna, que ens posa en relació amb el germà i el dejuni pel que fa a la nostra relació amb el món i amb les coses.

Per tornar a Déu el primer que hem de fer és pregar. En aquest temps de Quaresma hem d'incrementar la nostra relació amb el Pare de cel. Per a això, serà necessari que cerquem cada dia moments de soledat, que facilitin la nostra trobada amb el Senyor. En aquests moments, podem prendre en les nostres mans l'evangeli i llegir-lo a poc a poc, assaborint cada paraula i deixant que ressoni en la nostra vida i que ens vagi transformant.

La segona actitud és l'almoïna, que expressa la nostra solidaritat amb l'home ferit. En mirar cap els germans, sentim la necessitat d'estimar-los i de alleujar-los en el seu dolor. La caritat ens mou a compartir el que tenim amb aquelles persones més vulnerables. Aquest any són moltes les persones que estan patint les conseqüències

econòmiques d'aquesta pandèmia. Siguem generosos amb ells. No podem celebrar la Pasqua si no sabem sentir-nos germans de tots.

En tercer lloc, hi ha el dejuni, que també és una pràctica tradicional d'aquest temps de Quaresma. El dejuni ens ajudarà a créixer en l'amor a Déu, perquè en jejunar, comprenem que som criatures seves, que arriben a la seva plenitud no quan satisfan unes necessitats físiques, sinó quan estimen i són estimades. Jejunar significa "alliberar la nostra existència de tot el que fa nosa" (Missatge Quaresma). Per això, no es tracta només de deixar de menjar, sinó de privar-nos de tot el que ens impedeix obrir les portes del nostre cor a Jesucrist, el Fill de Déu salvador. Potser seria convenient que penséssim en jejunar de l'afany consumista, de la saturació d'informacions i de la dependència dels telèfons mòbils i les xarxes socials.

Aquestes tres actituds formen part de la nostra relació amb Déu i han de quedar en la intimitat entre Déu i nosaltres. Per això Jesús ens deia que s'han de fer "en el secret". No hem de tocar la trompeta quan les realitzem. Només el Pare que veu allò que és secret ho ha de sebre.

Obra de la gràcia

Amb l'oració, l'almoina i el dejuni manifestam a Déu el nostre desig de conversió, que sigui Ell qui ocupi el centre de tota la nostra existència. Però hem de sebre que aquesta conversió és sempre obra seva, que és un do. Sant Pau demanava (en la segona lectura) que no tiréssim en sac romput la gràcia de Déu, que aprofitéssim el temps que tenim perquè és temps de gràcia i de salvació.

D'aquí a uns moments imposarem la cendra, que ens remet a allò que hi ha de mort en nosaltres, a allò que és caduc i ha de renovar-se. Amb aquest gest ens posam en camí perquè, quan arribi la nit de Pasqua, la cendra doni pas a l'aigua, la nostra debilitat cedeixi davant la gràcia del baptisme i la mort es converteixi en vida.

HOMILÍA MIÉRCOLES DE CENIZA

Catedral de Menorca, 17 de febrero de 2021

Emprendemos en este día el camino hacia la Pascua, un camino que realizamos juntos como Iglesia, conscientes de que no podremos celebrar con fruto el misterio de la muerte y resurrección de Jesús si no dedicamos un tiempo a prepararnos. Por eso, imitando a Jesús que estuvo cuarenta días en el desierto, dedicaremos cuarenta días a prepararnos para llegar a la Pascua y que la gracia renueve todo nuestro ser.

Convertirse a Dios

En nuestro caminar resuena la invitación de Jesús a la conversión, es decir a volver a Dios. La repetiremos dentro de unos momentos, cuando impongamos la ceniza: “convertíos y creed en el Evangelio”. La Cuaresma es tiempo para volver a Dios, para dejarnos reconciliar con Él, para ponerle en el centro de toda nuestra vida. Los seres humanos tendemos a apegarnos a las cosas de este mundo y dejar de lado los valores eternos; lo material encandila nuestro corazón y ahoga nuestro espíritu. La Cuaresma es tiempo de ir deshaciéndonos de los ídolos que hemos construido para hacer lugar a Dios, para dejar que sólo Él ocupe el centro de nuestra vida.

Por eso, en su mensaje para la Cuaresma de este año, el Papa nos invita a crecer en aquellas actitudes que nos ponen en relación con Dios y que llamamos “virtudes teologales”: la fe, la esperanza y el amor. “En este tiempo de conversión –nos dice– renovemos nuestra fe, saciemos nuestra sed con el agua viva de la esperanza y recibamos con el corazón abierto el amor de Dios que nos convierte en hermanos y hermanas en Cristo”.

Tres actitudes

A ello nos ayudará vivir las tres actitudes de las que hablaba Jesús en el evangelio que hemos escuchado. La oración, que nos pone en relación con Dios, la limosna, que nos pone en relación con el hermano y el ayuno que se refiere a nuestra relación con el mundo, con las cosas.

Para volver a Dios lo primero es orar. En este tiempo de Cuaresma necesitamos incrementar nuestra relación con el Padre del cielo. Para ello, será necesario que busquemos cada día momentos de soledad, que faciliten nuestro encuentro con el Señor. En esos momentos, podemos tomar en nuestras manos en evangelio y leerlo despacio, saboreando cada palabra y dejando que encuentre eco en nuestra vida y que nos vaya transformando.

La segunda actitud es la limosna, que expresa nuestra solidaridad con el hombre herido. Al mirar hacia los hermanos, sentimos la necesidad de amarles y de aliviarles en su dolor. La caridad nos mueve a compartir lo que tenemos con aquellas personas

más vulnerables. Este año son muchas las personas que están padeciendo las consecuencias económicas de esta pandemia. Seamos generosos con ellos. No podremos celebrar la Pascua si no sabemos sentirnos hermanos de todos.

Por fin está el ayuno, que también es una práctica tradicional de este tiempo de Cuaresma. El ayuno nos ayudará a crecer en el amor a Dios, porque al ayunar, comprendemos que somos criaturas suyas, que alcanzan su plenitud no cuando satisfacen unas necesidades físicas, sino cuando aman y son amadas. Ayunar significa “liberar nuestra existencia de todo lo que estorba” (Mensaje Cuaresma). Por eso, no se trata sólo de dejar de comer, sino de privarnos de todo lo que nos impide abrir las puertas de nuestro corazón a Jesucristo, el Hijo de Dios salvador. Quizás sería conveniente que pensáramos en ayunar del afán consumista, de la saturación de informaciones y de la dependencia de los teléfonos móviles y las redes sociales.

Estas tres actitudes forman parte de nuestra relación con Dios y deben quedar en la intimidad entre Dios y nosotros. Por eso Jesús nos decía que deben realizarse “en lo secreto”. No debemos tocar la trompeta cuando las realizamos. Sólo el Padre que ve en lo escondido debe saberlo.

Obra de la gracia

Con la oración, la limosna y el ayuno manifestamos a Dios nuestro deseo de conversión, de que sea Él quien ocupe el centro de toda nuestra existencia. Pero debemos saber que esa conversión es siempre obra suya, que es un don. San Pablo pedía (en la segunda lectura) que no echáramos en saco roto la gracia de Dios, que aprovecháramos el tiempo que tenemos porque es tiempo de gracia y de salvación.

Dentro de unos momentos impondremos la ceniza, que nos remite a lo que hay de muerto en nosotros, a lo que es caduco y debe renovarse. Con este gesto nos ponemos en camino para que, cuando llegue la noche de Pascua, la ceniza dé paso al agua, nuestra debilidad ceda ante la gracia del bautismo y la muerte se convierta en vida.